

Jóel könyve és a laodiceai Hetednap Adventista Egyház – Negyvenhárom

Jeff Pippenger

2026-02-09

Negyvenharmadik szám

A nyolcvan emberi papnak az isteni Főpappal való egyesülésének jelképe a „81” szám; itt találjuk Miller álmát a Tapasztalatok és látomások című könyvben. A Jelenések „81”-ben azt találjuk, hogy amikor a legutolsó pecsét is eltávolítottatik, csend lesz a mennyben fél óráig. Habakuk 2:20 azt mondja, hogy az egész földnek csendben kell maradnia, amikor az Úr az Ő szent templomában van.

És amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy félóráig. Jelenések 8:1.

A hetedik pecsét eltávolítása a harminc nap során történik, mert ez a végső pecsét. 2023. december 31-én Ezékiel csontjai megkezdték a feltámadás folyamatát. Krisztus ezután negyven napon át kezdett tanítani. Ez a dátum jelölte a 2020. július 18-i csalódástól számított 1.260 nap végét, és János a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében tudatja velünk, hogy meg kell mérnünk a templomot, de az udvart hagyjuk ki. Az udvar a szétszórás végén ér véget, mert János tudatja velünk, hogy az 1.260 a pogányoknak adatott, akik az udvart jelentik. A mérés során azt a történelmi időszakot ki kell hagyni.

Amikor Miller felébred, és meglátja a seprűs embert, a szoba üres, és miközben felemeli hangját, Miller még mindig a pusztában van. A feltámadás történetétől egészen közvetlenül a vasárnapi törvény előtt Krisztus a száznegyvennégyezer templomát építi, miként tette azt az 1798-tól 1844-ig terjedő negyvenhat év alatt.

Amikor tanítani kezd, templomában munkálkodik, különösen a harminc nap alatt. Az angyalok akkor harminc percig hallgatnak, miközben Ő tanítja háromszáz Millerita prédikátorból álló papjait, vagy Gedeon háromszázának hadseregét, vagy miközben közzéteszi a háromszáz 1843-as táblázatot; és mindezt a kovásztalan kenyér végétől a trombiták üzenetéig terjedő harminc nap alatt teszi. Miller szobájának padlóját söpri, de az az Ő padlója, ezért Miller szobája az Ő temploma. Befejezi akár a bűnöknek, akár azok neveinek eltörlésére irányuló munkát, akiket jelölteként hívtak el, hogy a száznegyvennégyezer közé tartozzanak.

A mennybemenetel előtt öt nappal és az ítélet előtt tíz nappal érkező trombitaüzenet a döntő próba. Ami abban a harminc percben történik, amikor csend van a mennyben, vagy Krisztusnak a papokat tanító harminc napja alatt, már két csoportot eredményezett, amikor a pecsét benyomatik a trombita, a mennybemenetel és az ítélet három lépése során. Ezt egyszerű belátni.

Ha eljutsz arra a pontra, amikor a trombita üzenetét kell megszólaltatnod, és megtagadod az üzenet megszólaltatását — kudarcot vallottál.

A „trombita, felemelkedés és ítélet” három lépése egyetlen útjelző három lépésben, miként a történelem kezdetén is egy útjelzőt a „halál, temetés és feltámadás” jelképezett. A vég idején adott háromlépcsős próba az a döntő próba, amely öt nappal megelőzi a pünkösdi vasárnaptörvényt.

A feltámadást követő öt nappal elérkezik a kovásztalan kenyerek ünnepének vége, és ez a szent gyülekezés jelöli 2024 első és alapvető próbáját. A Mennyi Kenyerét fogjátok-e enni, vagy az emberi okoskodás kenyerét? Ez a próba 2024-ben érkezett el, és előképezte azt Ádám és Éva, Nimród, Áron, Jeroboám, Kóré és lázadói, a millerita történelem protestánsai, John Harvey Kellogg alfa-lázadása, az 1888-as lázadás, és természetesen a 9/11 lázadása által megjelenített alapvető lázadás. Káin alapvető lázadása végig az alapvető lázadások egész vonalán azt a kérdést közvetíti, hogy féltékenység támad a testvéreddel szemben.

Az alapvető lázadás minden példája Isten elleni lázadás, de némelyek — mint az 1888-as lázadók és Kóré lázadói — magukban foglalják azt aényt, hogy a választott hírnök is a próba részét képezi. Miller azon azonosításának elutasítása, miszerint Dániel 11:14-ben Róma az, amely megerősíti a látomást, mind az üzenet, mind a hírnök elutasítása. A próba alapvető jelentőségű, mert nemcsak Miller atya azonosította a tizenegyedik vers rablóit Rómával, hanem Miller fia is.

A 2023. december 31-i feltámadás után öt nappal Miller előkészítő tanítói szolgálatát átvette Az, aki János után következett. Harminc napon át Krisztus „színről színre” különleges oktatást adott volna a templomban imádkozóknak. E felkészítés célja egy 80 fős papság előkészítése volt, hogy hirdesse a kürtzengés ünnepének figyelmeztető üzenetét.

Annak a harminc napnak az előkészítése egy kezdeti, alapvető első próbából az elején, és egy második templomi próbából a végén áll. A második templomi próba befejeződik, mielőtt a trombiták megszólalnak, és ezt a részletet ezért szemlélteti Miller álmában az, amikor Krisztus a drágaköveket a kazettába vetette. Miután ezt megteszi, hívja meg Millert arra, hogy „jőjj és lásd”. A trombitái figyelmeztetéstől az ítéltre való felemeltetésig emeltetik fel a zászló a vasárnapi törvényt megelőzően. A drágakövek mind a templomban vannak, mielőtt Miller felszólíttatja arra, hogy „jőjj és lásd”, és amikor a két tanú felemeltetik a felhőkbe, akkor látják meg őket ellenségeik.

Az iszlámból érkező támadásra vonatkozó előrejelzésüket, amely 2020-ban kudarcot vallott, meg kell ismételni, miután kijavításra került, miként Snow valódi Éjféli Kiáltása is. Miller rendelkezett egy olyan megértéssel, amelyet Éjféli Kiáltásként azonosított, de Samuel Snow kijavította Miller Éjféli Kiáltásról szóló üzenetét, és emiatt Snow Éjféli Kiáltásról szóló üzenetét a millerita történelemben az „igazi” Éjféli Kiáltás-üzenetnek nevezik. Az Éjféli Kiáltás üzenete olyan üzenet, amely kijavításra került, és a kijavítás által nyert felhatalmazást.

„A csalódottak a Szentírásból megértették, hogy a késedelem idejében vannak, és hogy türelmesen várniuk kell a látomás beteljesedésére. Ugyanazok a bizonyítékok, amelyek arra indították őket, hogy Urukát 1843-ban várják, arra vezették őket, hogy 1844-ben várják Őt.”
Early Writings, 247.

A jelenség az 1840-től 1844-ig tartó időszak végén következett be, és annak kezdetén is megtörtént. Josiah Litch 1840-re az iszlámra vonatkozó beteljesedést jövendölt. Előrejelzését

1838-ban nyilvánosan közzétette, majd 1840. augusztus 11-e előtt tíz nappal helyesbítette azt. A helyesbített előrejelzés beteljesedése felhatalmazta az első angyal üzenetét. A második üzenet a helyesbített Éjféli Kiáltás üzenete által nyert felhatalmazást. Két tanú egyazon történetből, amelyek egy alfa tanú és egy ómega tanú. Együtt azonosítják egy üzenet felhatalmazását, amely egy korábbi üzenet helyesbítésén alapul.

Az alfa az iszlámra vonatkozó próféciát jelöli, az ómega pedig a bezárt ajtóra vonatkozó próféciát. Sort sorra rakva: az iszlám 1840-ben és a bezárt ajtó 1844-ben azonosítja az iszlámot és a bezárt ajtót mint az Éjféli Kiáltás üzenetét. Az üzenet kezdetén az iszlám eloldatik, miként Krisztus diadalmas bevonulásakor. E ponton az ajtó bezárul a tíz szűről szóló példázatban, amint az ajtó bezárul Isten házának ítéleténél. Az üzenet végén az iszlám ismét lecsap, miközben az ajtó bezárul az Egyesült Államok előtt.

Fontos felismerni, hogy a 3Mózes huszonharmadik fejezete által kirajzolt vonal a páska három lépését az elején, és a papok három lépését a végén azonosítja. A papok a vasárnaptörvény idején emeltetnek fel áldozatként, de még azon esemény előtt megtisztítatnak. Amikor felemeltetnek, ők a zászló; és amikor Krisztus a vonal elején levő három lépésben felemeltetett, az egész világot Magához vonta. A száznegyvennégyezer felemeltetése annak a vonalnak a vége, amely Krisztus felemeltetésével kezdődött. Mind a kezdetben, mind a végén egy-egy, három lépésből álló útjelző azonosítható.

Három lépés a kezdeten, amelyeket öt nap követ, és három lépés a végén, amelyeket öt nap követ. Attól a ponttól fogva a történet a nagy sokaságról szól, mert a papság megalapított mint a száznegyvennégyezer zászlója. A Sátoros ünnep hét napja a pogányok számára rendelt időszak. Ha elhagyjuk a pogányok idejét, amely a vasárnapi törvénnyel kezdődik, és elhagyjuk a három és fél napot, amely 2023-ban ért véget, akkor a száznegyvennégyezer temploma jelenik meg a pünkösdi időszak ötven napján belül, 2023. december 31-től a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig.

A szüzek számára öt nap a feltámadástól számítva, az azt követő harminc nap pedig a papok számára. Ezután a szüzek részéről öt napnyi trombitaüzenet következik, amely a mennybemenetellükkel zárul, amikor a negyven nap véget ér, ezt további öt nap követi az ítéletig, majd újabb öt nap a vasárnapi törvényig. A szüzek jelképeként az „5” szám szemlélteti a száznegyvennégyezer lépteit, akik szüzek, és egyúttal papok is.

A tanítás harminc napja alatt a végső, a hetedik pecsét eltávolíttatik, és ebben az időszakban látja Miller, hogy az ékkövek helyreállítatnak. A „Jöjj és lásd” az első négy pecséten alapuló jelkép, így amikor a hetedik pecsét megnyitott, Millernek azt mondták: „Jöjj és lásd”, a mennyben levő angyalok azonban mind csak némán figyelnek. Miller álma egyrészt az ékkövek elpecsételését azonosítja, akik a száznegyvennégyezret alkotják, másrészt azokat az ékköveket is azonosítja, amelyek az Éjféli Kiáltás üzenetét jelentik. Ez az üzenet közvetíti a szüzek számára azt az erőt, amely véghezviszi az elpecsételést, és a portörő ember azt az Egyet azonosítja, aki mind a hírnököket, mind az üzenetet irányítja.

A 2024-es év jelenti az alapróbát, és most, 2026-ban, elérkezett a templompróba. Most abban a harmincnapos időszakban vagyunk, amelyben Krisztus tanít, és ennek a ténynek a fel nem

ismerése végzetes.

Az üzenet és a hírnök felismerése annak az alapvető próbatételnek egyik eleme volt, amelyet Róma a látomás megalapozása révén jelképezett, és ez Illés és Akháb történetének is egyik eleme.

Júda királyának, Asának harmincnyolcadik esztendejében kezdett uralkodni Izráel felett Aháb, Omri fia; és Aháb, Omri fia huszonkét esztendeig uralkodott Izráel felett Samáriában. És Aháb, Omri fia gonoszul cselekedett az Úr szemei előtt mindazoknál inkább, akik előtte voltak. És történt, mintha csekély dolog lett volna számára, hogy Jeroboámnak, Nebát fiának bűneiben járjon, hogy feleségül vette Jezábelt, a szidóniak királyának, Etbaálnak leányát, és elment, szolgált a Baált, és meghajolt előtte. Oltárt is emelt a Baálnak a Baál házában, amelyet Samáriában épített. És Aháb berkeket készített; és Aháb jobban haragra ingerelte az Urat, Izráel Istenét, mint Izráelnek mindazok a királyai, akik előtte voltak. Az ő napjaiban építette meg a bételi Hiél Jerikót: elsőszülöttjében, Abirámban vetette meg annak alapját, és legifjabb fiában, Segúbban állította fel kapuit, az Úr szava szerint, amelyet Józsué, Nún fia által szólt. És a gileádi lakosok közül való tisbei Illés ezt mondta Ahábnak: Él az Úr, Izráel Istene, aki előtt állok, hogy ezekben az esztendőkből sem harmat, sem eső nem lesz, hanem csak az én beszédem szerint. 1Kir 16,29–17,1.

Az Akhábhhoz kapcsolódó számok hozzájárulnak a szakasz összefüggéséhez. A „harmincnyolc” a „felkelést” jelképezi. Izráel azt a parancsot kapta, hogy a harmincnyolcadik évben „keljen fel”, és lépjen be az Ígéret Földjére.

Most keljetek fel – mondtam én –, és menjetek át a Zered-patakon. És átkeltünk a Zered-patakon. Attól az időtől fogva pedig, hogy elindultunk Kádes-Barneából, addig, míg átkeltünk a Zered-patakon, harmincnyolc esztendő telt el; mígnem a harcos férfiak egész nemzedéke kiveszett a táborból, amint az Úr megesküdött nekik. 5Mózes 2:13–14.

Jézus meggyógyította a harmincnyolc éves bénát, amikor azt mondta neki: „kelj fel.”

Volt pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendeje betegségben szenvedett. Jézus, amikor meglátta, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már hosszú idő óta van abban az állapotban, így szólt hozzá: Akarsz-e meggyógyulni? A beteg ember így felelt neki: Uram, nincs emberem, aki, amikor a víz felkavarodik, bevigyen engem a medencébe; mire pedig én odaérek, más lép be előttem. Jézus így szólt hozzá: Kelj fel, vedd fel a nyoszolyádat, és járj. És azonnal meggyógyult az ember, felvette nyoszolyáját, és járt; azon a napon pedig szombat volt. János 5:5–9.

Josiah Litch 1838-ban tett egy előrejelzést, amelyet 1840-ben pontosított. A harmincnyolcadik év, amelyre Mózes a Deuteronomiumban utal, egyben a negyvenedik év is volt. Josiah Litch kétlépéses folyamata párhuzamban állt névrokona, Jósias király kétlépéses megújulásával. A 38 és 40 számok egymáshoz való viszonyukban felemelkedést jelképeznek, ami történik a két tanúval is, amikor felemeltetnek a felhőkbe.

Litchnél a felemeltetés a második jaj iszlámról szóló üzenete által ment végbe. Az a felemeltetés, amelyet Krisztus mennybemenetele jelez, az iszlám trombitaüzenete után következik. A trombita, a mennybemenetel és az ítélet útjelzőjének e két első lépését Litch példázta, akinek két lépését Jósias

király kétszakaszos ébredése és reformja előképezte. A Deuteronomiumban a parancs az volt, hogy keljenek fel és menjenek be az Ígéret Földjére, és a zászló felemelése a vasárnapi törvény idején ugyanez az ígéret.

Aháb huszonkét évig uralkodott; így uralma arra az időszakra esik, amikor az istenség az emberiséggel egyesül, vagyis arra a harmincnapos időszakra, amely a trombiták üzenetét megelőzi. Aháb Trump, aki a nagyon közeli jövőben feleségül veszi Jezábelt. Trump időszakában egyedül Illésnek van esőről szóló üzenete. Ez a tény alapvető jelentőségű, mert a száznegyvennégyezer mozgalmá a „sorról sorra” módszertanának mozgalmá; és ez a módszertan azon az alapvető igazságon nyugszik, hogy a száznegyvennégyezer reformmozgalmát a szent történelem minden reformmozgalmá előképezte. E mozgalmak mindegyikében a vezetők a próbára tétel folyamatának részét képezték. Minden egyes alkalommal.

Aháb Jeroboámtól számítva a hetedik király, és ismételten bemutattuk, miként Aháb a vasárnaptörvény válságának idején fennálló államot jelképezi. Bemutattuk, miként építette újjá a laodiceai Hetednap Adventista Egyház 1863-ban Jerikót, ami a White házaspár legidősebb és legfiatalabb fiának életébe került, s ezzel a vasárnaptörvény idején fennálló Jerikót előképezte. 1863 a vasárnaptörvényt jelképezi.

A szakasz telve van olyan jelképekkel, amelyek ezt az időszakot a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejeként azonosítják; és ebben az időszakban elutasítani Millernek egy olyan igazságról való megértését, amely Habakuk 1843-as táblájára került, alapvető lázadás, amely magában foglalja Isten választott követel szembeni semmibevételt ugyanazon ürügy alatt, mint Kóré lázadóié és az 1888-as lázadóké, akik azt állították, hogy az egész gyülekezet szent.

Most a templom próbájának idején vagyunk, amikor megnyílnak az ég ablakai egy korszakváltást jelző ajtóval együtt. A korszakváltást jelző ajtó jelöli a papok átmenetét Laodiceából Philadelphia papjaihoz. Ez jelöli Miller álmának hamis és valódi drágakövei közötti szétválasztást. Az ablakok átkot vagy áldást azonosítanak. Malakiás harmadik fejezete a próbát a visszatérésre alapozza. Miller álma hangsúlyozza mind a papság, mind az üzenet helyreállítását. A Jelenések könyve tizenkilencedik fejezete az Úr seregét azonosítja, amely akkor emeltetik fel, amikor beteljesedik az iszlám trombitaüzenetére vonatkozó jövendölés.

A trombitaüzenet próbájának lakmuszpróbáját megelőző próba a második, és ez a templompróba. Miller álma megkettőződést hoz létre, ami mindenkor a második próbával kapcsolatos, mert Miller álma az ékköveket egyaránt használja üzenetként és hírnökökként. A templompróba magában foglalja a késői eső „sort sorra” módszertanának alkalmazását. Megköveteli a papoktól, hogy a prófécia különböző vonalaiban meglássák a templomot, hogy összhangba hozzák az üzeneteket. A portalanító kefé ember nagyobb ládája a száznegyvennégyezer temploma, és Malakiás tárháza ugyanez. A templom berendezésének szíve a szövetség ládája, amelyre a befedő kérubok szüntelenül tekintenek, ily módon hangsúlyozva minden szent lény figyelmének középpontját. Az e történetben élő szenteknek a templomra kell tekinteniük, és a ládába kell szemlélniük.

A száznegyvennégyezer temploma a Leviticus huszonharmadik fejezetének tárgya, és egy olyan történelmi vonalat mutat be, amely Krisztus idejében teljesedett be azzal, amit White testvér „a

pünkösdi időszaknak” nevez. A feltámadástól pünkösdig, vagy 2023. december 31-étől a vasárnapi törvényig a Leviticus huszonharmadik fejezetének prófétai vonala a száznegyvennégyezer templomát jelképezi. Ez a történelem egy háromlépcsős jelzőkövel kezdődik, amelyet öt nap követ, és egy háromlépcsős jelzőkövel végződik, amelyet öt nap követ. Az alfa- és ómega-történelmek közepén található a papok elpecsételésének harminc napja. Ez az átfogó vonal a hetedik napi szombattal kezdődik, és a hetedik évi szombattal végződik. Ezen a szinten a száznegyvennégyezer temploma az a bárka, amely 8 lelket visz át az újjáteremtett földre, és egyúttal a szövetség ládája is, amelyet két angyal árnyékol be, miként a két szombat is beárnyékolja a száznegyvennégyezer papságának templomát, amelyet a pünkösdi időszak jelképez.

A Lévitikus huszonharmadik fejezete a száznegyvennégyezer papságáról szól a pünkösdi időszak végső megnyilvánulása idején, amely Krisztus feltámadásakor kezdődött, és ötven nappal később, a pünkösdi napjáig tartott. A pünkösdi időszak akkor nyer megalapozást, amikor a Lévitikus huszonharmadik fejezetének első huszonkét verse összhangba kerül az utolsó huszonkét verssel. William Miller álma azonosítja, hogy Isten Igéjének drágakövei egyaránt az üzenet és a hírnökök.

„Értékes alkalmaim voltak arra, hogy tapasztalatra tegyek szert. Tapasztalatom van az első, a második és a harmadik angyal üzeneteiben. Az angyalok úgy vannak ábrázolva, mint akik az ég közepén repülnek, és figyelmeztető üzenetet hirdetnek a világnak, amely közvetlenül vonatkozik e föld történelmének utolsó napjaiban élő emberekre. Senki sem hallja e angyalok hangját, mert ők jelképek, amelyek Isten népét ábrázolják, akik a menny egyetemével összhangban munkálkodnak. A férfiak és nők, akiket Isten Lelke megvilágosított, és akiket az igazság megszentelt, a három üzenetet a maga rendjében hirdetik.” Life Sketches, 429.

Az angyalok Isten népének jelképei, akik az angyal által jelképezett üzenetet hirdetik.

„Kevés az idő. Az első, a második és a harmadik angyal üzenetei azok az üzenetek, amelyeket a világnak kell hirdetni. Nem szó szerint halljuk a három angyal hangját, hanem e Jelenések könyvében szereplő angyalok egy népet jelképeznek, amely a földön lesz, és ezeket az üzeneteket fogja hirdetni.

„János látott „egy másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és az egész föld megvilágosodott az ő dicsőségétől.” Jelenések 18:1. Ez a munka Isten népének hangja, amely figyelmeztető üzenetet hirdet a világnak.” The 1888 Materials, 926.

Az angyalok azokat az embereket jelképezik, akik az angyalok által jelképezett üzeneteket hirdetnek. William Miller prófétikusan az alkalmazások sokaságában van ábrázolva. Ezen alkalmazások egyike az, hogy Millert az első és az utolsó időprófécia jelképezi, amelyek hirdetésére elhivatott. A hét idő, vagyis a 2520 év, amely 1798-ban ért véget, Miller alfa-felfedezése volt, és a szentély megtisztítása a 2300 est és reggel végén, 1844. október 22-én, Miller ómega-felfedezése volt. A millerita történelmet 1798-tól 1844-ig ábrázolja a prófécia, és jöllehet ez az első és a második angyal történelme volt, mégis e történelem hírnökének nevének nevezik. A millerita történelem azonosítja, hogy Miller volt az a „hang”, amely az első és a második angyal üzenetét hirdette; az első angyal pedig bejelentette az ítélet kezdetét 1844. október 22-én, és az első angyal az idő végén érkezett meg 1798-ban, Izrael királysága „hét időn” át tartó

szétszórásának lezárulásakor. Miller mind a 2520 éves prófécia, mind pedig a 2300 éves prófécia jelképe.

Az 1798-as első jelzőpont azt hirdette, hogy az ítélet akkor kezdődik meg, amikor a 2300 év 1844. október 22-én véget ér. Ezután az Úr feltárta a hetedik napi szombat világosságát, és az volt a szándéka, hogy befejezze a munkát, ezért 1856-ban megkísérelte további világossággal megnyitni a hét időre vonatkozó igazságot, de hit helyett lázadás nyilvánult meg. A hét idő a millerita történelem alfája, a 2300 pedig az ómegája.

A hét időt a hetedik évi szombat jelképezi, a 2300-at pedig a hetedik napi szombat. A Millerita történelmet 1798 és 1844 jelképezi, és 1798 a hét időt, míg 1844 a 2300 évet jelképezi. Ez a két szombat a Leviticus huszonháromban ábrázolt történelem könyvtámasza. Ez a két szombat két üzenetet jelképez, amelyek egyetlen üzenetté lesznek. Ez a két üzenet a Milleritákat jelképezi, mert azok az emberek, akik az üzeneteket hirdetik, azokat az angyalokat jelképezik, akik magát az üzenetet szimbolizálják. 1798-ban megérkezett az első angyal, 1844-ben pedig megérkezett a harmadik angyal.

Mózes harmadik könyvének huszonharmadik fejezete hét ünnepet és hét szent gyülekezést tartalmaz, noha nem minden ünnep szent gyülekezés, és viszont. Az ünnepek mind az első és az utolsó szent gyülekezés közé esnek, amelyek közül az első a kezdeten a hetedik napi szombat, az utolsó pedig a végén a hetedik évi szombat. Az ünnepek történetét e két szombat foglalja keretbe, amelyek William Millert és a milleritákat jelképezik.

Amikor a Mózes harmadik könyve huszonharmadik fejezetének első huszonkét verse és utolsó huszonkét verse egybe van kapcsolva, a pünkösti időszak azonosíthatóvá válik. Az a szerkezet, amely a sorok összekapcsolása által létrejön, teljes mértékben isteni. E szerkezet pünkösti időszaka világosan szemlélteti a három angyal három lépését. Magán viseli az „Igazság” kézjegyét. Magán viseli az Alfa és Omega kézjegyét. Magán viseli Palmoni kézjegyét. A tanulmányozót egyenesen a Szentek Szentjének legbelsejébe vezeti. Azonosítja a száznegyvennégyezer templomát. Egészen az újjáteremtett földig terjed.

A Leviticus huszonhárom e most tárul fel a templompróbával összefüggésben, amely megelőzi a lakmuszpróbát és a harmadik próbát. A harmadik angyal 1844-ben érkezett meg, azután ismét 9/11-kor, majd ismét 2023-ban. Amikor a harmadik angyal 1844-ben megérkezett, a hűségeseeknek hit által Krisztust kellett követniük a Szentek Szentjébe. A Leviticus huszonhárom a Szentek Szentjébe vezető út, és a templompróba egyik elemét jelképezi. János azt a parancsot kapta, hogy mérje meg a templomot, valamint az abban imádkozókat is.

Miller ékszeresládája a templom, és az ékkövek az abban levő imádók. Malakiás tárháza a templom, és a tizedek az abban levő imádók. A pünkösti időszak, amint azt a 3Mózes huszonharmadik fejezetének sorról sorra való alkalmazása ábrázolja, a száznegyvennégyezer templomát jelképezi. Még közvetlenebbül a szövetség ládáját szemlélteti, a fedél kerubjaival, amint a Tízparancsolatra, Áron kivirágzott vesszejére és a mannát tartalmazó aranykorsóra tekintenek.

A befedő kerubok angyalok, és az angyalok az üzenetet és a hírnököt jelképezik. Az az üzenet, amely a Léviticus huszonharmadik fejezetének alfa üzenete, a hetedik napi szombat, az ómega üzenet pedig a hetedik évi szombat. Mindkettő üzenet, és egyúttal William Miller és a milleriták alfa és ómega üzenetei is: a „hét idő” 1798-ban bekövetkezett beteljesedése a hetedik évi szombat jelképe, 1844-ben pedig Isten bevitte népét a Szentek Szentjébe, ahol felfedezték a hetedik napi szombatot. Ez a két szombat a Léviticus huszonharmadik fejezetében szereplő első és utolsó szent gyülekezés, és a pünkösti időszak mindkettő között helyezkedik el, miként a láda is a két befedő kerub között helyezkedett el.

A templomot meg kell mérni, s ehhez hozzátartozik, hogy a pogányoknak adott udvart ki kell hagyni. A vasárnaptörvénykor véget ér az ítélet az Isten háza felett, és megkezdődik a pogányok ítélete. A pogányok ideje 1798-ban, az 1260 év végén ért véget, és a három és fél nap végén (az 1260 jelképe) Jánosnak ki kellett hagynia az udvart.

És adaték nékem egy vesszőhöz hasonló nád; és az angyal megállta, mondván: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és azokat, akik abban imádkoznak. De a templomon kívül levő pitvart hagyd ki, és ne mérd meg; mert az a pogányoknak adatott: és a szent várost tapodni fogják negyvenkét hónapig. Jelenések 11:1, 2.

Az udvart ki kellett hagyni, mert a pogányoknak adatott, akik azt három és fél napon, azaz negyvenkét hónapig át taposták.

És fegyver élére hullanak, és fogságba hurcoltatnak minden nemzet közé; és Jeruzsálemet pogányok tapodják, mígnem betelnek a pogányok idejei. Lukács 21:24.

A pogányok ideje 1798-ban teljesedett be, amikor Dániel könyve felnyitott.

„A jeruzsálemi templomban alacsony fal választotta el a külső udvart a szent épület minden más részétől. E falon különböző nyelveken feliratok álltak, amelyek tudatták, hogy e határon túl senkinek sincs átlépési joga, csak a zsidóknak. Ha valamely pogány vakmerte volna magát, hogy belépjen a belső bekerített részbe, megszenteltetné volna a templomot, és életével fizetné volna meg a büntetést. Ám Jézus, a templom és szolgálatának szerzője, az emberi együttérzés kötelékével vonta magához a pogányokat, míg isteni kegyelme elhozta nekik azt az üdvösséget, amelyet a zsidók elutasítottak.” Jézus élete, 194.

2023. december 31-én véget ért a 2020. július 18-i csalódástól számított három és fél prófétai nap. Ez a három és fél év azt jelzi, hogy ekkor egy prófétai üzenetnek fel kellett táratnia, és hogy a pogányok ideje beteljesedett, és megszűnt a templom és az abban imádók mérése. A vasárnaptörvénynél, amely a pünkösti időszakban a pünkösd napja volt, az ítélet a pogányokra száll át. Amikor a száznegyvennégyezer templomának mérésekor elhagyjuk a pogányok idejét, azt találjuk, hogy 2023. december 31-étől a vasárnaptörvényig tartó időszak a templom.

A templom bizonyágtétele az, hogy két lépésben emeltetik fel: először az alap, majd a templom akkor azonosíttatik befejezettnek, amikor az elvetett alapkö, csodálatos módon, a szeglet fejevé lesz. Az alap akkor vettetett meg, amikor az ókori Izráel az első rendelet történetében kijött Babilonból, és a templom a második rendelet történetében, de a harmadik rendelet előtt fejeztetett

be. Az alapot érintő próba 2024-ben következett be, és most a templom próbájában vagyunk. Ez a templompróba a harmadik és lakmuszpróbánál ér véget, és a templom próbája megköveteli Isten népétől, hogy megmérje a templomot.

A Leviticus huszonharmadik fejezetében ábrázolt templom 2023. december 31-től a vasárnaptörvényig emelkedik fel, és azon prófétai történelmen belül jelenik meg az a három próba, amely mindig bekövetkezik, amikor egy prófécia feltárul. A három közül az utolsó a lakmuszpróba, amelyet az exeteri tábori összejövetel szemléltetett. Azon az összejöveteleken vagy a sátorban tartott alkalmakon vettél részt, ahol Snow vén kétszer is bemutatta az igaz Éjféli Kiáltásról szóló üzenetét, vagy pedig a Watertown-i sátonál tartott érzelmi és kiegyensúlyozatlan összejöveteleken voltál jelen. Amikor az összejövetelek véget értek, az igaz Éjféli Kiáltás üzenete árhullámként söpört végig. Exeter volt a lakmuszpróba, és a lakmuszpróba a pecsételést jelképezi.

Az exeteri táborgyűlést Krisztusnak Jeruzsálembé való diadalmas bevonulása jelképezte, és Lázár vezette a szamarat, amelyen Jézus lovagolt. Lázár halála a 2020. július 18-i csatlódás volt, ugyanakkor ő volt Krisztus legfőbb csodája és istenségének „pecsétje”.

„Ha Krisztus ott lett volna a betegszobában, Lázár nem halt volna meg; mert a Sátánnak nem lett volna hatalma fölötte. A halál nem szegezhetné volna dárdáját Lázárra az Életadó jelenlétében. Ezért maradt távol Krisztus. Megengedte az ellenségnek, hogy gyakorolja hatalmát, hogy aztán mint legyőzött ellenséget visszaverje. Megengedte, hogy Lázár a halál uralma alá kerüljön; és a szenvedő nőtestvérek látták, amint testvérüket sírba helyezik. Krisztus tudta, hogy miközben testvérük holt arcára tekintenek, a Megváltójukba vetett hitük súlyos próbának lesz kitéve. De azt is tudta, hogy az által a küzdelem által, amelyen most keresztülmennék, hitük sokkal nagyobb erővel fog felragyogni. Minden fájdalmas gyötrelmüket magára vette. Nem szerette őket kevésbé azért, mert késlekedett; hanem tudta, hogy számukra, Lázár számára, Önmaga számára és tanítványai számára győzelmet kell kivívni.”

„Értetek”, „hogy higgyetek.” Mindazok számára, akik kinyújtják kezüket, hogy megérezzék Isten vezető kezét, a legnagyobb csüggedés pillanata az az idő, amikor az isteni segítség a legközelebb van. Hálával fognak visszatekinteni útjuk legsötétebb szakaszára. „Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből” (2Péter 2:9). Minden kísértésből és minden megpróbáltatásból szilárdabb hittel és gazdagabb tapasztalattal hozza ki őket.

„Amikor Krisztus késlekedett Lázárhoz menni, irgalmas szándéka volt azok iránt, akik nem fogadták be Őt. Azért időzött, hogy Lázárnak a halálból való feltámasztásával újabb bizonyítékát adja makacs, hitetlen népének annak, hogy Ő valóban „a feltámadás és az élet”. Nem akarta minden reményét feladni a népet illetően, Izráel házának szegény, tévelygő juhait felől. Szíve megszakadt meg nem bánásuk miatt. Irgalmában elhatározta, hogy még egy bizonyítékát adja nekik annak, hogy Ő a Helyreállító, az Egyetlen, aki egyedül képes világosságra hozni az életet és a halhatatlanságot. Ennek olyan bizonyítéknak kellett lennie, amelyet a papok nem magyarázhattak félre. Ez volt az oka annak, hogy késlekedett Betániába menni. Ez a megkoronázó csoda, Lázár feltámasztása, Isten pecsétjét volt hivatva ráhelyezni az Ő művére és az Ő istenségre vonatkozó igényére.” Jézus élete, 528., 529.

A diadalmas bevonulás azzal kezdődött, hogy eloldoztak egy szamarat, amelyre Krisztus felült.

Amikor pedig Jeruzsálem közelébe értek, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez jutottak, akkor Jézus elküldött két tanítványt, ezt mondván nekik: Menjetek a veletek szemben levő faluba, és mindjárt találtok egy megkötött szamarat és vele együtt egy vemhét; oldjátok el őket, és hozzátok ide hozzám. És ha valaki bármit szól nektek, ezt mondjátok: Az Úrnak van szüksége rájuk; és azonnal el fogja bocsátani őket. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott, így szólván: Mondjátok meg Sion leányának: Íme, a te Királyod jön hozzád, szelíden, és számaron ülve, igavonó állat vemhén. A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, amint Jézus parancsolta nekik. Máté 21:1–6.

Az Éjféli Kiáltás üzenete egyesült a második angyal üzenetével, amely az első csalódás idején érkezett meg. Krisztus idejében e csalódás Lázár halála volt, a milleriták számára pedig 1843 sikertelen előrejelzése, amely 1844. április 19-én következett be. Mindkét csalódás 2020. július 18-át jelképezi.

A Pünkösdi időszakában, amelyet a 3Mózes huszonharmadik fejezete jelképez, a lakmuszpróbát a trombiták ünnepének, Krisztus mennybemenetelének és az engesztelés napjának hármasságát jelképezi. Ez a három lépés a lakmuszpróbát jelenti az alap és a templom első két próbájához viszonyítva. Ez a három lépés öt nappal Pünkösdi vasárnapi törvénye előtt következik be, és a száznegyvennégyezer zászlóként való felemeltetését jelképezi. Ha kiállják a lakmuszpróbát, felemeltetnek; ha nem, kifűjtnak Miller álmának ablakaiból.

A pecsételések harmadik lépése az engesztelés napja, és ez a bűn eltörlését jelképezi. A második lépés Malakiás lévita-áldozatának felemelése, az első lépés pedig a trombiták üzenete. 1844 óta az emberiség a hetedik trombita megszólalásának történelmében él. A hetedik trombita külső üzenete az iszlám harmadik jajának üzenete, a hetedik trombita belső üzenete pedig Krisztus munkája, amellyel istenségét egyesíti a száznegyvennégyezer emberségével.

A következő cikkben folytatjuk.

„A próféták írásaiban olyan jelenetek tárulnak elénk, amelyek bár ősidők homályába vesznek, mégis új kinyilatkoztatások frissességével és erejével jelennek meg előttünk. Hit által értjük meg, hogy Istennek népével való bánásmódjáról szóló e feljegyzések az elmúlt korokból azért maradtak fenn, hogy felismerjük azokat a tanulságokat, amelyeket Isten a jelenkori tapasztalatok által kíván nekünk megtanítani.”

Mivel mi is Krisztus második eljövetele közvetlen előtti időszakhoz foghatóan jelentős korban élünk, különösen ügyelnünk kell arra, hogy elkerüljük azokat a tévedéseket, amelyekhez hasonlókat a Krisztus első eljövetele idején élő zsidók követtek el.

„A zsidó vezetőkhez hasonlóan, akik fokozatosan a vallásos tiszteletadás olyan formális rendszerét alakították ki, amelyben a lényegtelen dolgok jelentőségét nagymértékben felnagyították, némely embereket most az a veszély fenyeget, hogy szem elől tévesztik az e nemzedékre alkalmazandó fontos igazságokat, és olyan dolgokat keresnek, amelyek újak, különösek, elbűvölők.

Szükséges magasztos elveket ápolni. Azokat, akik képzelgő eszmék után kutatnak és azokat hirdetik, meg kell tanítani arra, mi az igazság, mielőtt másokat próbálnának tanítani. Ember alkotta elméleteket és feltevéseket nem szabad igazságként keresni.

„Sokan vannak, akik az elvekhez úgy ragaszkodnak, mint az acél, s ezek segítséget és áldást nyernek; mert sírnak a tornác és az oltár között, ezt mondva: „Kegyelmezz népednek, ó Uram, és ne engedd örökségedet gyalázatra.” Engednünk kell, hogy a harmadik angyal üzenetének alapelvei világosan és határozottan kitűnjenek. Hitünk nagy oszlopai elbírnak minden terhet, amelyet rájuk lehet helyezni.

„A tévelygés, az álmodozás és a merengés e korszakában meg kell tanulnunk a Krisztus tanításának első alapelveit. Törekedjünk arra, hogy az apostollal együtt mondhassuk: „Nem mesterkéltén kieszt meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövételét.” Az Úr arra hív bennünket, hogy magasztos és nemes elveket kövessünk.

„Az igazság, a jelenvaló igazság mindaz, aminek Isten Igéje bemutatja. Az Úr azt kívánja, hogy népe tartózkodjék minden fölöslegességtől, mindattól, ami a miszticizmus felé hajlik. Akik hajlandók volnának tetszetős, képzelgő tanokkal foglalkozni, mélyre eresszék az aknát a mennyei igazság kőfejtőibe, és szerezzék meg azt a kincset, amely örök életet jelent annak, aki elfogadja. Az Igében a legdrágább igazságok találhatók. Ezeket azok fogják megtalálni, akik komoly buzgalommal kutatnak; mert mennyei angyalok fogják irányítani a keresést.”

„Azokra utalva, akik most a földön élnek, Pál kijelentette: »Mert lesz idő, amikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; és az igazságtól elfordítják fülüket, a mesékhez pedig odafordulnak.«”

Mily jelentőségteljes, mily lélekindító az a megbízatás, amelyet Pál adott akkor, amikor prófétai szót szolt azokról, akik nem viselik el az egészséges tudományt: „Kérve kérlek azért az Isten és az Úr Jézus Krisztus színe előtt, aki megítéli az élőket és holtakat az ő megjelenésekor és országában: hirdesd az igét; állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben; ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással.”

„Azok, akik közösségben vannak Istennel, az Igazság Napjának világosságában járnak. Nem gyalázzák meg Megváltójukat azzal, hogy útjukat megrontják Isten előtt. Mennyei világosság ragyog rájuk. Amint e föld történelmének lezárulásához közelednek, Krisztusról való ismeretük, valamint a reá vonatkozó próféciák ismerete nagymértékben gyarapodik. Isten szemében végtelen értékűek; mert egységben vannak az ő Fiával. Számukra Isten igéje felülmúlhatatlan szépségű és kedvességű. Látják annak fontosságát. Az igazság feltárul előttük. A megtestesülés tana szelíd fénybe öltözik. Látják, hogy a Szentírás az a kulcs, amely minden titkot feltár és minden nehézséget megold. Azok, akik nem voltak hajlandók befogadni a világosságot és a világosságban járni, képtelenek lesznek megérteni a kegyesség titkát; de akik nem haboztak felvenni a keresztet és követni Jézust, világosságot látnak majd Isten világosságában.” The Southern Watchman, 1905. április 4.